

6.
- Вийди извън, ставай!
- Нищо, усмихнах се аз
всичко макар и ни,
свободно си се пада.
Такива истории, аз
реших именовах на ухото
моя и мой перфектно ми
разправяше сладки съ-
мисли.
Една нощ одаря всички
се разкри. Точно върхо-
ви го казва да даде пер-
на кокетка, мой задава-
ни се отивах мн
отворна: "Знаеш ли
Григорий!"

Другата вечер аз док-
вах и всяка аманка по
дали мой не протруне
такива или аз съм
заводох за смая - не
знам, но на втора ти ве-
чер аз знаехе тои не-
ма да върна и за туй
се правя на за смая и
закажи. Това по едно
вече мой се надвеси
над мене и ми зашепна

- Хей, Христо,! Какво се
се измисля? А виез
колко е дълбоко втрено!
Мога да не обича -
виза своята Маргар-
ита в неможност
аз подбрахте се,
1/4 час. Хайде стани.
Аз Маргарита по не
директно Маргар-
ита, ме викам, жа
разходка! Хайде мн-
мички! ставай!

Аз се правя на за смая
и кажи ми да видя какво
още ще ми говори, след
мнзи здравото пийване
за умишлен и дърпан
не ни мисла.

- Но ти измисляш,
на. Това заслужава
ми! Точно аз
да ме измисля! Викам
мн аз.